

Comissió
Europea

Breu guia de l'euro

una moneda moltes oportunitats

Bitllets i monedes d'euro

Per preparar la introducció del circulant l'**1 de gener de 2002**, es van emetre més de 14.000 milions de bitllets, per un valor de 633.000 milions d'euros, i 52.000 milions de monedes, per a les quals van caldre 250.000 tones de metall.

Tots els bitllets d'euro tenen el mateix disseny.

Les monedes porten un tipus comú a una de les cares i un tipus específic de cada país a l'altra.

Les diferents mides i colors dels bitllets d'euro estan pensats perquè les persones amb discapacitat visual puguin reconèixer les denominacions. A més, els bitllets estan impresos amb diferents relleus i es poden distingir pel tacte.

Els tipus comuns de les monedes s'han modificat per adaptar-los a l'ampliació de la UE. Els nous tipus s'estan introduint progressivament, començant per les emissions dels nous països de l'eurozona.

L'eurozona avui i demà

 Eurozona

 Estats membres de la UE que han decidit no adoptar l'euro

 Estats membres de la UE que encara no han adoptat l'euro

1

Què és l'euro?

6 preguntes sobre l'euro

L'euro és la moneda única dels Estats membres de l'eurozona. Tota la Unió Europea és un mercat únic, però només una part, l'eurozona, utilitza l'euro.

L'euro facilita la vida perquè elimina la necessitat de canviar moneda a l'hora de viatjar o fer negocis. La moneda única contribueix també a l'estabilitat econòmica. Aquestes són les principals raons per les quals necessitem l'euro. A més, el mercat únic fa que la UE sigui el bloc comercial més ampli del món, i això ens dona més veu a l'escena internacional. L'euro és també una decisió política. Els dirigents de la UE estaven decidits a fomentar la unitat a Europa després d'un segle de conflictes. Forma part de la construcció de la identitat europea.

3

Com va aparèixer l'euro?

El Tractat de Roma de 1957 exigia una coordinació més estreta de la política econòmica dels Estats membres. Des d'aleshores, els Estats membres es van posar a la feina per integrar les seves economies, obrir els seus mercats i estabilitzar els tipus de canvi. Els anys setanta es va anar configurant la idea d'una moneda única.

La introducció de l'euro l'1 de gener de 1999 és una fita fonamental de la construcció progressiva de la Unió Europea. També ha estat un dels seus grans èxits:

La Unió Europea ha desenvolupat progressivament el mercat únic des dels anys vuitanta. Les mercaderies, les persones, els serveis i el capital poden circular lliurement sense barreres. Per exemple, un consumidor portuguès pot comprar un DVD a Alemanya i emportar-se'l al seu país. L'euro elimina les barreres monetàries i facilita així els beneficis del mercat únic.

Per què necessitem l'euro?

2

Per assolir l'estabilitat econòmica i perquè comerciar a un mercat únic amb una moneda única és més eficaç que fer-ho a molts mercats amb moltes monedes. A més, **abaixa el cost als consumidors i les empreses i estimula la inversió.**

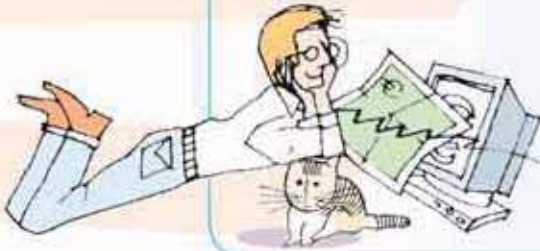
Ja els anys setanta, els Estats membres de la UE van fer alguns intents d'introduir una moneda única, però sempre es van interrompre per la inestabilitat econòmica i monetària. Finalment, un període d'estabilitat dels canvis durant la segona meitat dels anys vuitanta va impulsar el pla Delors de moneda única de 1989.

D'aquí es va passar al Tractat de Maastricht de 1992, que va establir les normes i va definir el pla de treball per a la convergència econòmica i la introducció de l'euro, primer com a moneda escriptural el 1999, i després, el 2002, amb l'emissió de les primeres monedes i bitllets.

gairebé 331 milions de ciutadans dels disset països de l'eurozona gaudeixen dels beneficis d'una moneda única. I les futures ampliacions de l'eurozona consolidaran aquests beneficis al mateix temps que els estendran dins la Unió Europea.

4

Quins Estats membres han adoptat l'euro i quins no?

Onze Estats membres van adoptar l'euro el 1999 (vegeu el mapa). Grècia es va afegir el 2001, Eslovènia el 2007, Malta i Xipre el 2008, Eslovàquia el 2009 i Estònia el 2011. Aquests països constitueixen l'eurozona. Els altres Estats membres han decidit no adoptar-lo o s'estan preparant per fer-ho.

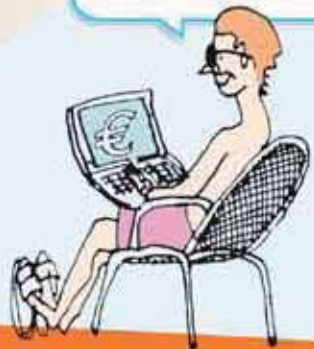

La **formulació de la política econòmica** té tres elements: la política monetària que garanteix l'estabilitat dels preus, la política fiscal que afecta els ingressos i la despesa pública i les polítiques relacionades amb el funcionament dels mercats de productes, treball i capital. A l'eurozona, el BCE, independent, decideix la política monetària única per garantir l'estabilitat dels preus. Els Estats membres fan anar les seves economies i prenen les decisions en matèria de fiscalitat i despeses dins les normes comunes establertes al Tractat i el pacte d'Estabilitat i Creixement. Aquestes normes estableixen límits del dèficit i el deute públics per garantir la solidesa de les finances públiques. Els Estats membres també cooperen dins el marc de la iniciativa pel creixement i l'ocupació. El Consell de Ministres i la Comissió supervisen les polítiques, els resultats i el compliment del Tractat i el Pacte d'Estabilitat i Creixement per part dels Estats membres.

6

Quins són els beneficis de l'euro?

Uns preus estables, uns tipus d'interès baixos, l'eliminació de la volatilitat dels tipus de canvi i unes finances públiques sostenibles, tot plegat amb el mercat únic, constitueixen el millor marc per al creixement econòmic, la inversió a llarg termini i l'ocupació a Europa.

A short guide to the euro

En profunditar

Tots els països de la UE s'han compromés a adoptar l'euro tret de Dinamarca i el Regne Unit, que tenen clàusules d'exempció segons el Tractat, si bé el poden adoptar més tard si ho desitgen. Tots ells, tret del Regne Unit, han d'assolir la convergència jurídica i econòmica i complir els criteris d'entrada pel que fa al dèficit i al deute públics, a la inflació, als tipus d'interès i a l'estabilitat dels tipus de canvi. Els Estats membres que van entrar a la UE el 2004 i el 2007 ja estan endegats cap a l'euro. Cinc ja l'han introduït —Eslovènia, Xipre, Malta, Eslovàquia i Estònia— i es preveu que els altres ho facin els propers anys. L'eurozona té gairebé 331 milions d'habitants —dos terços de la població de la UE—, i augmentarà a 432 milions quan tots els Estats membres sense clàusula d'exempció hi hagin entrat.

5

Com funciona l'euro?

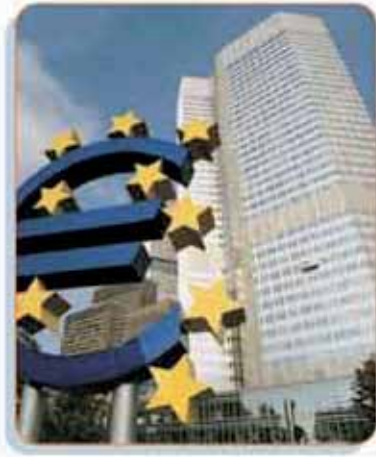
Mitjançant un banc independent, el **Banc Central Europeu (BCE)**, que dirigeix la política monetària comuna, i una coordinació estreta de la política econòmica dels Estats membres en el marc del Tractat i el Pacte d'Estabilitat i Creixement.

En profunditar

La moneda única abarateix i simplifica el comerç transfronterer i els viatges perquè elimina els riscos i els costos del canvi, tant per als consumidors com per a les empreses. La transparència dels preus dins el mercat únic permet la comparació, incrementa la competència i abaixa els preus. L'estabilitat econòmica i dels preus redueix els riscos i permet a les empreses planificar-se a llarg termini, i això fomenta la inversió i l'ocupació. La dimensió i la prosperitat de l'eurozona protegeix l'euro de daltabaixos exteriors i fa que sigui una divisa internacional atractiva, junt amb el dòlar nord-americà, per al comerç internacional, per a crèdits i com a divisa de reserva.

Governança: qui fa què?

Consell ECOFIN. Està format pels ministres d'Economia de cada Estat membre, que coordinen la política econòmica i prenen decisions sobre les operacions del Pacte d'Estabilitat i Creixement i sobre l'aplicació del Tractat. Els Estats membres de l'eurozona, amb el Banc Central Europeu i la Comissió, formen l'Eurogrup.

Banc Central Europeu (BCE) i Sistema Europeu de Bancs Centrals (SEBC). S'encarreguen de la política monetària, és a dir, de la gestió del subministrament de diners, que funciona així de manera independent.

Comissió Europea. La Direcció General d'Afers Econòmics i Financers (DG ECFIN) supervisa la situació econòmica i l'aplicació del Pacte d'Estabilitat i Creixement. La Comissió també fa recomanacions al Consell sobre les mesures correctives necessàries.

Parlament Europeu. La Comissió d'Afers Econòmics i Monetaris del Parlament Europeu supervisa el funcionament de la política monetària i el Pacte d'Estabilitat i Creixement. El Parlament Europeu, després de debatre-ho amb el BCE i la Comissió, emet el seu dictamen sobre les mesures que s'han de prendre.

Més informació:

IL-31-10-672-CA-C

L'euro

www.ec.europa.eu/euro

Direcció General d'Afers Econòmics i Financers de la Comissió Europea

www.ec.europa.eu/economy_finance/index_en.htm

Comissió Europea

www.ec.europa.eu

Banc Central Europeu

www.ecb.eu

**Economic
and Financial Affairs**
DIRECTORATE-GENERAL

© Unió Europea, 2011

Oficina de Publicacions